

Oğlan ve Küçük Kelebek

Aysel Banu YAVUZAL

Ođlan ve Kúçúk Kelebek

Aysel Banu YAVUZAL

Büyük bir arka bahçesi olan küçük bir evde, Sam adında bir oğlan yaşırdı. Sam yedi yaşındaydı; sıcak kahverengi tenli, kıvrırcık siyah saçlı ve minik bir aralığı olan bir gülümsemesi vardı. Bahçesini her şeyden çok severdi. Her sabah gök mavisi tişörtünü, hardal sarısı şortu ve yeşil lastik çizmelerini giyerdi. Küçük kırmızı sulama kabını alır ve çiçeklerine günaydın demek için dışarı çıkardı.

Sam'in bahçesi güzeldi ama çoğunlukla yeşil çimenler ve birkaç çalıdan oluşuyordu. Birkaç çiçek dikmişti ama pek renkli değillerdi. Yine de her gün kırmızı sulama kabıyla onları sulardı. Onlarla konuşur ve 'Büyüyün ve güçlenin!' derdi. Güneş parlardı ve bahçe huzurluydu, ama Sam daha fazlasını isterdi. Bahçesinin canlılık ve renkle dolu olmasını istiyordu.

Güneşli bir sabah, Sam çiçeklerini sularken bir şey kanat çırparak geçti. Parlak turuncu kanatlı, siyah kenarlı ve minik beyaz benekli küçük bir kelebeği. Havada dans etti ve bir çiçeğe kondu. Sam nefesini tuttu. 'Merhaba, küçük kelebek,' diye fısıldadı. Kelebek kanatlarını açıp kapattı. Sam'in büyük kahverengi gözleri hayretle parladı.

Kelebek çiçekten çiçeğe uçuştu ama bir şey arıyor gibiydi. Sam hiçbir çiçekte uzun kalmadığını fark etti. 'Ne arıyorsun?' diye yumuşakça sordu. Kelebek bir çalının yanında kanat çırpı ve sonra bir yaprağa kondu. Sam kanatlarının yorgun göründüğünü gördü. Kelebeğin yemek yemek ve dinlenmek için özel çiçeklere ihtiyacı olup olmadığını merak etti. Öğrenmeye karar verdi.

Sam annesine koştı. 'Anne, bahçeme bir kelebek geldi ama uzun kalmadı. Kelebekler neye ihtiyaç duyar?' diye sordu. Annesi gülümsedi. 'Kelebekler yemek için nektarlı çiçeklere, dinlenmek için yapraklara ihtiyaç duyar. Ama her çiçek değil—burada iyi yetişen yerli çiçekleri severler.' Sam başını yana eğdi. 'Yerli çiçekler mi?' dedi. 'Evet,' dedi annesi. 'Burada uzun zamandır yaşayan bitkiler. Keleklere ve arılara yardımcı olurlar.'

Sam meraklandı. Annesiyle kütüphaneye gitti ve kelebekler hakkında bir kitap buldu. Mor koni çiçekleri, siyah gözlü Susan'lar ve kelebek otu gibi yerli çiçeklerin kelebekler için mükemmel olduğunu öğrendi. Onlara yiyecek ve yumurtalarını bırakacakları bir yer verirler. Sam'in yuvarlak yanakları heyecanla pembeye döndü. 'Bunları dikebilirim!' dedi. Bahçesini bir kelebek cennetine dönüştürmek için bir plan yaptı.

Ertesi gün Sam ve annesi bir bitki dükkânına gitti. Küçük saksılarda yerli çiçekler aldılar. Sam mor koni çiçeklerini, parlak turuncu kelebek otunu ve sarı siyah gözlü Susan'ları seçti. Onları bir kutuda eve taşıdı. Kırmızı sulama kabı hazırды. Sam yeşil lastik çizmelerini giydi ve işe koyuldu. Çukurlar kazdı ve her çiçeğı dikkatlice dikti. 'Bunlar senin için, küçük kelebek,' dedi.

Sam yeni bitkileri her gün suladı. Büyümelerini izledi. Bazılarının küçük tomurcukları vardı. Yabani otları yoldu ve toprağın yumuşak olduğundan emin oldu. Hatta 'Kelebek Bahçesi' yazan küçük bir tabela yaptı. Gök mavisi tişörtü kirlendi ama umursamadı. Bitkilerine karşı sabırlı ve nazıktı. 'Büyüyün, küçük çiçekler,' diye fısıldadı. 'Kelebekler sizi sevecek.'

Haftalar geçti ve çiçekler açmaya başladı. Mor, turuncu ve sarı yapraklar güneşe açıldı. Bahçe öncekinden daha parlak görünüyordu. Bir sabah Sam küçük turuncu kelebeği yine gördü. Doğruca kelebek otuna uçtu ve kondu. Sonra başka bir kelebek geldi, bir başkası daha. Sam'in bahçesi kanat çırpınlarla doluydu. Aralıklı dişleriyle gülümsedi. 'Geri geldiler!' diye sevindi.

Kelebekler yerli çiçekleri çok sevdi. Nektar yudumladılar ve yapraklarda dinlendiler. Sam onları her gün izledi. Sonra bir öğleden sonra hafif bir vızıltı duydu. Sarı ve siyah çizgili tüylü bir arı mor bir koni çiçeğine kondu. Bacakları altın polenle kaplıydı. 'Merhaba, arı!' dedi Sam. Arı mutlu bir şekilde vızıldadı ve çiçekten çiçeğe geçti. Sam arıların da yerli çiçeklere ihtiyaç duyduğunu öğrendi.

Kısa süre sonra bahçeye daha çok arı geldi. Çiçekler arasında vızıldayıp dans ettiler. Sam onları rahatsız etmemeye dikkat etti. Çiçeklere yardım ettiklerini biliyordu. Sonra krem rengi göğüslü ve minik siyah gagalı küçük kahverengi bir kuş bir dala kondu. Neşeli bir şarkı söyledi. Sam ellerini çırpı. 'Bir kuş! Hoş geldin!' Kuş zıplayıp şarkı söyledi, canlılık dolu bir bahçe bulduğu için mutluydu.

Sam'in bahçesi artık rengârenk bir yaban hayatı sığınağıydı. Kelebekler kanat çırpıyor, arılar vızıldıyor ve kuşlar şarkı söylüyordu. Yerli çiçekler uzun ve güçlü büyüdü. Sam yerli bitkilerin tozlaştırıcıları desteklediğini öğrendi. Gurur duydu. 'Küçük eylemler bile yardımcı olabilir,' dedi annesine. Annesi ona sarıldı. 'Büyük bir fark yarattın, Sam.' Bahçe canlı ve mutluydu, Sam de öyle.

Bir gün Sam bahçesinde oturdu ve küçük kelebeği izledi. Yaklaştı ve parmağına kondu. Sam hiç kıpırdamadan durdu. 'Ziyaretin için teşekkürler,' diye fısıldadı. Kelebek kanatlarını açtı, turuncu ve siyah desenlerini gösterdi. Sonra kanat çırpıp uzaklaştı. Sam özel bir yer yarattığını biliyordu. Kalbi dolgun hissetti. Kırmızı sulama kabını aldı ve çiçekleri yeniden suladı.

Sam'in bahçesi arkadaşlarının en sevdiği yer oldu. Kelebekleri ve arıları görmeye geldiler. Sam onlara yerli çiçekleri ve bunların tozlaştırıcılara nasıl yardımcı olduğunu anlattı. 'Hepimiz yardımcı olabiliriz,' dedi. Arkadaşları kendi bahçelerine yerli çiçekler dikti. Mahalle daha yeşil ve daha renkli oldu. Sam'in küçük bahçesi büyük bir şey başlatmıştı. Doğa daha sağlıklı ve daha mutluydu.

Güneş batarken Sam bir bahçe bankında oturdu. Kelebekler çiçeklerde dinlendi. Arılar kovanlarına gitti. Kuş son şarkısını söyledi. Sam gülümsedi. Kırmızı sulama kabı olan küçük bir oğlanın bile bir fark yaratabileceğini biliyordu. Bahçesi birçok canlı için bir yuvaydı. Renk ve yaşam dolu bir yerd. Ve her şey küçük bir kelebekle başlamıştı.

Sam dođanın en iyi, ona yardım ettiđimizde iřlediđini öğrendi. Yerli bitkiler kelebeklere ve arılara yiyecek ve dinlenme verir. Toprađı sađlıklı, havayı taze tutarlar. Artık Sam'in bahçesi yaban hayatı için bir sığınak. Ve ne zaman bir kelebek görse, küçük eylemlerin dünyayı daha iyi bir yer yapabileceđini hatırlıyor. Umar ki sen de yerli çiçekler dikersin. O zaman dođa her yerde mutlu olur.